

Zdar Vojcku,

v přehledu medailistů tě vidím dvakrát, je to vše nebo jsi MČR oblastních výběrů absolvoval vícekrát?

MČR oblastních výběrů jsem, tuším, absolvoval 4x. Na svou první účast mám jen mlhavé vzpomínky, ale ty další si pamatuji dobře. Byli jsme DISK a pak 3. a 1. Byly to vždy velmi prestižní souboje a nebránily nám v nich ani dresy nadměrné velikosti.

V obou medailových případech jsi šel poslední úsek, byl jsi už tehdy specialista na finiš (pokud se tak tedy cítíš i dnes)?

Tehdy jsem o tom nepřemýšlel a bral jsem, co na mě vyšlo. Specialistou jsem určitě nebyl. Rozhodně už tehdy v žácích jsem měl jisté rychlostní předpoklady, tak zřejmě proto..

Jak na tyto závody po těch letech vzpomínáš, udržel jsi trochu víc v paměti zejména vítězný poslední úsek v roce 2002 (shodou okolností nedaleko HK, pořádali sousedi z SHK)?

Vybavuji si spoustu detailů, a i nějaké úseky z trati (zřejmě ze všech mých účastí v žákovském družstvu). Ten poslední finiš mám stále živě v paměti. Na trati jsem seběhl Honzu Panchártka z východočeské oblasti a spolu jsme byli na divácké kontrole. V pytlíku jsme využili chyby Honzy Vlažného a dostali se před něj. Od sběrky jsem se do toho opřel a vyšlo to! Holky z týmu mi daly v cíli za odměnu hrušku.

Ano, to je zrovna nyní obzvláště zaznamenáníhodné, protože právě Panchy je ředitelem našeho mistrovství. On tedy upřesňuje, že jste se seběhli v trochu opačném smyslu, než to vyznívá – doběhl tě a měl nejlepší čas na úseku (https://www.shk-ob.cz/zavody/2002_mcrk/vysl_mcrkl02.txt) a stejně z toho bylo „jen“ stříbro, což se v té době nadupaných východních Čech bralo trochu jako neúspěch. Samozřejmě dost smutnej z toho byl (a trochu je ještě teď), ale zase kdo dnes může říct, že svedl vyrovnaný souboj s takovým esem, žejo.

Mmch. říkáš, že si vybavuješ spoustu detailů, to po tolika letech podle mě nemůže říct každý – máš to tak s více takto dávnými závody nebo zrovna takovéhle štafetové souboje ti prostě utkvěly nejvíce? A mmch tu hrušku máš schovanou (v lihu) dodnes?

No vidíš, nepamatuji si všechno do detailu! Ještě, že existuje závodní archiv na webu SHK. Hrušku jsem žádným možným způsobem nearchivoval, myslím, že jsem ji při nejbližší příležitosti snědl. Když nad tím přemýšlím, tak mi v hlavě asi nejvíc vzpomínek zůstává na okamžiky jak *velkých* vítězství, tak *krutých* porážek. První mě naplňovalo, a to druhé zase hnalo k lepším výkonům v budoucnu. Naučit se prohrávat je základ budoucího úspěchu.

Znamenaly takovéhle velkolepé bitvy a tím spíš že s medailovými konci, citelné nakopnutí do další OB kariéry, trénování, vytyčení dalších cílů?

Samozřejmě, žákovské družstvo bylo vždy památným soubojem, který nás hnalo kupředu, byť jsme v žácích nijak moc netrénovali. Tu soutěživost jsme si přenesli do mladších dorostenců i dál, a tak to má být!

Lze říci, že jsi nějak cíleně nebo aspoň vědomě zdokonaloval nějaké dovednosti (fyzické, mapové, psychické) užitečné pro závodění ve štafetách (tím spíše třeba přímo pro poslední úsek)? Pokud ano, vzpomeneš si v jaké věkové etapě na něco takového došlo?

Tehdy v žácích jsme v rámci SCM nebo třeba na Silva O-campu trénovali na štafety, ale nebylo to nic speciálního. Spíš mě hnala touha vyrovnat se lepším klukům, z čehož pramenila velká soutěživost. O zdokonalování štafetových dovedností bych začal mluvit až v H18, ale ve srovnání s H21, to byly jen chabé pokusy :-)

„...spíš mě hnala touha vyrovnat se lepším klukům...“ Jak se ten život mění, dnes je to jistě v mnohých případech naopak; vzpomeneš si konkrétně na nějaká jména, která pro tebe tehdy tyto cíle představovala?

V žácích to byly hlavně kluci z Moravy, např. Martin Poklop, Petr Strachota, Adam Chromý, Marek Cahel a Honza Vlažný. Na vyšší úrovni pak nejvíc Štěpán Kodeda a Jan Beneš.

Co bys poradil účastníkům našeho mistrovství, že mají do budoucna dělat, aby něčeho takového taky dosáhli?

Pokud to myslíš s OB už teď vážně, tak bych jim poradil, aby se naučili trpělivosti, protože úspěch v našem sportu je podmíněn zkušenostmi a ty přicházejí postupně. Určitě je ale potřeba zmínit, že by se měli orientákem i nadále hlavně bavit, aby se jim trénink a dřina nestaly nudnou povinností bez perspektivy.

Trochu i z výše uvedeného tuším, že ty jsi byl tedy od začátku případ, který měl do trochu shůry dány rychlé nohy, jak jsi na tom byl s mapou? Každopádně ale když se předcházející odpovědi budou držet i ti, kteří expresní rychlostí nedisponují a z výrazu „dráha“ jim naskakuje kopřivka, určitě nemají ztrácet naději, žejo.

Jasně, předchozí odpověď platí obecně, ať už máte rychlé nohy, nebo vám jde práce s mapou. V žácích, ale v dorostencích se mi občas podařilo vytvořit několikaminutové chyby. Rozhodně jsem nebyl stabilní mapař, to přišlo až časem..

Nevolil jsi v dětství mezi více sporty, v tvém případě by se asi nabízela třeba atletika. Nebo i s ohledem na domácí zázemí (předpokládám) byla volba OB jasná?

Rodiče mě posílali na fáborky hned jak to šlo, takže jsem v OB prostředí vyrostl, a tak bylo o mé kariéře už předem rozhodnuto. Zkoušel jsem atletiku, plavání, florbal, futsal i lezení, ale nic nebylo tak zábavné jak orienták.

Na které štafetové závody vzpomínáš nejraději? Předpokládám, že primárně s ohledem na výsledek, ale třeba i na jiné okolnosti (atmosféru, vývoj závodu..)?

Štafetových závodu hodných vzpomínky mám mnoho, ať už jde o český pohár, mčr, 10milu, Jukolu nebo štafety na mezinárodní úrovni. Můžu ale zmínit jeden opravdu zlomový v H18 (závod ČPŠ někde v pískovcích na Kokořínsku), kdy jsem svedl souboj až na krev s tehdy nedostižným Hónou Benešem a na doběhu si šáhl tak za hranu, že se mi na cílové čáře zatmělo před očima. Možná, že to pro mě byl zlomový závod, kde jsem odhalil svůj potenciál. V časopise OB tehdy ocenili můj výkon celým odstavcem s nadpisem z pera K.H. Máchy – *strašný lesů pán*. V podstatě jsem se již v další kariéře nedočkal vyššího ocenění!

Hanácká oblast nejenže figuruje v celém přehledu medailistů pouze pětkrát, ale navíc naposledy v roce 2004. Co myslíš, že je třeba dělat jinak, aby se to změnilo? Pokud se k tomuto cítíš kompetentní, přecejzen bydlíšťem jsi z Hané nakonec usazený trochu jinde.

K takovému hodnocení se opravdu necítím kompetentní, neznám totiž detaily z oblastních akcí. Pokud bych měl ale napsat něco obecného, tak možná je v hanácké oblasti pouze malý potenciál, nebo jen trenéři žactva nemají ten správný přístup, aby v dětech probudili závodní nasazení. Opravdu nevím, ale pokud se to někomu podaří prolomit a dostane Hanou zase na výsluní žákovských výběrů, budu jen rád.

Byl by jsi spíše pro návrat MČR oblastních výběrů do klubového šampionátu pro všechny ostatní nebo pro zachování zvlášť? V prvním případě děcka zažívají atmosféru a vidí špičku, ale jejich závod je trochu upozaděň, v druhém to je naopak... Letos to má známé důvody, ale bude se ještě diskutovat.

Mistrovský víkend štafety a družstva býval velkým svátkem českého OB a určitě by mohl zůstat i nadále, pokud to podmínky dovolí. Chápu všechny organizační a byrokratické výtky k tak velké akci, ale tu atmosféru menší závody nenahradí, takže jsem spíš pro návrat.

Kad

MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY
OBLASTNÍCH VÝBĚRŮ ŽACTVA
HRADEC KRÁLOVÉ
18.9.2021